

ERDÉSZETI-ÚJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Május 2.

18. szám.

Panaszhangok.

Sodálatos ez a mai világ. Akármerre men-
jünk, akármerre járunk, panaszos han-
goknál egyebet alig lehet hallanunk.
Mintha csak a siralom völgyében járnánk.

Tizenhárom hosszú esztendő meghaladó
idő óta mi is alig tehetünk egyebet, mint hogy
az erdészeti és vadászati altiszti- és szolga sze-
mélyzet panaszait hallgatjuk és azokat azután
lapunkban átadjuk a nagy nyilvánosságnak,
abban a reményben, hogy ezek a panaszhan-
gok nyitott fülekre is találnak olyan helyeken,
hol azok indító okát el tudják távolítani.

Nem is volt mindig hiábavaló fáradozásunk,
mert egyes bajok, a melyeket felpanaszoltunk,
ha nem is teljesen, legalább részben el lettek
távolítva s bizva bizunk a jövőben, a melynek
előbb-utóbb a többiekét is el kell majd távoli-
tani, de a mig ez meg nem történik, addig
nem szabad egy pillanatra sem abbahagyni a
panaszkodást, mert a mint elnémulnak a panasz-
hangok, rögtön azt fogja hinni a világ, hogy
már most teljesen rendben van az erdészeti és
vadászati altiszti és szolga személyzet szénája,
mert ime elnémultak ajakán a panaszok.

Nekünk tehát továbbra is megmarad az a
szomorú és bizony eléggé kellemetlen és kényel-
metlen feladatunk, hogy mint eddig, ezután is

csak nyissuk meg a füleinket a panaszkodók
előtt s meghallgatva panaszait, azokat hozzuk
nyilvánosságra és irányítsuk azokra a kivált
azoknak a tényezőknek a figyelmét, a melyek-
nek módjukban áll, de a melyeknek egyszersmind
hivatása és kötelessége is ott, a hol csak lehet-
séges, a mutatkozó bajokat és sérelmeket orvo-
solni s ez által azokat vagy teljesen eltüntetni,
vagy legalább a lehetőség szerint mérsékelni.

Ennek a nehéz feladatnak igyekezni fogunk
legjobb tudásunkkal és teljes erőnkől megfe-
lelni, de hogy ezt tehessük, első sorban arra
van szükségünk, hogy nekünk magunknak ne
legyen okunk panaszkodni.

Sajnos, hogy bizony nekünk is nagy okunk
van a panaszra.

A mint azt tisztelt olvasóink nagyon jól
tudják, szerény lapunkat a saját gyenge erőnk-
ből teremtettük meg, minden idegen segítség
vagy támogatás nélkül, sőt az utóbbiak helyett
inkább ellenséges áramlatokkal kellett és kell
folyton küzdenünk. Vállalkozásunknál egyedül
az a remény volt vezérlő csillagunk, hogy azok,
a kiknek érdekeikért sorompóba léptünk, fel-
karolnak és nem csak erkölcsileg, de anyagilag
is támogatni fognak.

Ebben a reményünkben — bár az soha
sem volt vérmes — meglehetősen csalatkoz-
tunk.

Az ellen ugyan nincs panaszunk, hogy
olvasó közönségünk nem elég nagy, de van
igenis az ellen, hogy olvasóink között fölös

számmal vannak olyanok, akik szeretik ugyan a lapot olvasni, de azt nem kérdezik, vajon annak a kiadásával vannak-e a szerkesztőnek költségei, ha ebben az olvasó közönsége segítségével van és őt az előfizetési díjak pontos, lehetőleg előleges beküldésével támogatja.

Hát bizony ebben a tekintetben méltán nyilhatnak panaszra ajkaink.

Ott, hol tizezret meghaladó, sőt talán a huszezret megközelítő főnyi két testvér testület érdekeinek szolgálásáról és védelméről van szó, alig 3—4 százaléknyi kis töredék csak az, a mely minket, ahogy — úgy támogat.

Ahogy — úgy, mondjuk, mert hiszen még ennek a parányi töredéknek is csak alig 10 százaléka az, amely valóban buzgólkodik támogatásunkban, míg a többi nagyon közönyösen veszi a dolgot. Olyan olvasónk ugyanis, ki a lap díját bizonyos időre előzetesen befizetné, csak itt-ott, elvétve akad egynéhány, míg az olvasók zöme ezt a kötelességét csak utólagosan teljesíti, kivéve azokat, kik bár sokszor éven át és hosszabb ideig elfogadták a lapot, ezért egyszerűen soha sem fizettek. Az ilyeneknél, hogy csak a közelmúltat említsük, az elmúlt esztendőben több mind 600 koronát vesztettünk, a folyó évben pedig ismét többen megugrottak pár száz koronánkkal s már előre félünk, hogy ez az esztendő sem marad mögötte a tavalinak. Erre enged legalább következtetni, hogy 54 olyan olvasónk közül, kiknek a sok kérdés és intézés haszontalan volta miatt postai megbízás-

sokat voltunk kénytelenek küldeni, tartozását alig egyharmadrész egyenlítette ki, míg a nagyobb rész ezt mai napig sem tette s az, hogy a lapot ennek dacára tovább is elfogadja, alig nyújt biztos kilátást arra, hogy fizetési kötelezettségüknek is eleget fognak tenni. Akadt azután egypár olyan is, a ki a postai megbízást is és a lapot is visszautasította, nyilvánvaló bizonyosságául annak, hogy olvasni szeretett, de fizetni egyáltalán nem szándékozik. Az ilyeneknél mi a pénzünket veszítjük, ők ellenben előttünk a becsületüket vesztették el.

Ilyen viszonyok mellett mai napig másfél ezer korona előfizetési díj hátralék van kint azoknál a tisztelt olvasóknál, kik előfizetéseiket nem rendezték, a mi abba a kellemetlen helyzetbe juttatott, hogy a nyomdaköltségeket már hetek óta egyáltalán nem fizethetjük, a lap a lap szétküldésével felmerülő postaköltségeket pedig csak terhes kölcsönök felvételével vagyunk képesek fedezni.

Azt hisszük, hogy ezeket olvasva, senki sem fog megütközni azon, hogy mi kik olyan részvétellel fogadjuk mások panaszát, most szintén panaszra nyitjuk ajkainkat s panaszhangjaink előtt kivált azok nem fogják elzárni füleiket, kik azokra okot szolgáltatnak, hanem igyekezni fognak eddigi mulasztásukat jóvátenni, sürgősen beküldvén hátralékos, vagy előre is fizetendő előfizetési díjjaikat. Az ehhez szükséges postautalvány egyébként is birtokukban van.

A mozdulatlan király.

Irta: **Szöllősi Zsigmond.**

(A Bp. H. után.)

Mikor már messze kint járt az országuton, a fiatal király boldogan lengette süvegét a langyos esti levegőben és kitört belőle az öröm:

— Hála Istennek, sikerült megszöknöm — ő felsége, saját magam elől. Két hónapja ülök a trónon és már — közel voltam a megfulladáshoz. Két hónapja nem láttam embert és két hónapja nem volt egy pillanatom, hogy embernek érezhessem magamat. Nincs vágyam, csak parancsom: az óhajtasomat kised korában megfogja a teljesülés. Birkózni szeret-

nék és a kire ránézek, az — a lábamhoz roskad . . . Legalább egy medvével szeretnék találkozni, a melyeknek mindegy: koronás-e az a kétlábu, a ki utjába áll, vagy — mezitláb! . . . Valami küzdést akarok, valami ellentállást, mert különben meg kell fulladnom . . .

Néhány perc múlva a fiatal király már bent volt az erdőben. A kívánsága nem teljesült úgy, a hogyan óhajtotta volna. Medvével nem találkozott. De találkozott mással. Az ösvényen egy leány jött vele szemben. Nyulánk magas leány volt, szőke és kékszemű, mint a viaborgi leányok általában. A lábán fapapucs, fehér harisnya, előtte sima fehér kötény, a hajában egy szál rózsza. Gombát szedett a kosarába.

A király köszöntötte a leányt és vidáman mondta neki:

— Engedd meg, szép hugom, hogy segítsek neked a munkádban!

A leány mosolyogva felelt:

Mindenesetre első sorban szükséges, hogy lapunknak, mely mások panaszával, ügyeivel, bajával van hivatva foglalkozni, ne legyen oka panaszra, ezt pedig csak úgy érhetjük el, ha tisztelt olvasóink elismeréssel adóznak munkálkodásunknak s azt jövőben az ediginél buzgóbban támogatni sziveskednek.

A legközelebbi napok egyébként meg fogják mutatni, hogy panaszaink milyen meghallgatásra találhatnak.

Havasi legelők.

(Folytatás és vége.)

Nézzük most már, minő eljárás van jelenleg alkalmazásban a legeltetés kivitelében. Ezt megelőzőleg ismerkedjünk meg általánosságban az ide vágó viszonyokkal. A legeltetés a középhavasokban május hó második felében, míg a magasabban fekvő helyeken csak június hó közepe táján veszi kezdetét. Befejezése pedig szeptember végén — október elején van. Kezdeté a kitavaszkodás idejétől — vége pedig az időjárástól és egyéb körülményektől függ. Idő tartama tehát a legkedvezőbb esetben 4 hónapot tesz ki. Ezen 4 havi időt két különböző időszakra kell felosztanunk. Az első terjed a kezdettől augusztus elejéig. Nevezhetjük ezt termelő időszaknak. Vagyis ezen idő alatt az állatok, ha a területnek megfelelő számban lettek felhajtva, bőséges táplálékot találnak. Így pl. a tél folyamán erdei munkálatoknál fuvarozás-

nál teljesen lehajtott, csont és bőrré összeaszott szálmalmas kinézésű igás állatok teljesen kihiznak, növendék marhák pedig a fejlődésben kiváló mértéket érnek el. Fejős tehenek bőven tejelnek s tejükből készült vaj és sajtféleségek kitűnő finom ízzel — mondhatni zamattal bírnak.

Augusztus elejétől kezdve még egy ideig már csak fenntartó takarmányt nyújt a havasi legelő. Később pedig és főleg, ha a legeltetés végezetét a keleténél tovább kitoljuk, már csak oly kevés táplálékot találnak legelő állataink, hogy valósággal visszafejlődnek, leromlanak. Ebben persze mint alább látni fogjuk nagy szerepet játszanak a korai dér és a léghőmérsékletnek éjjelenként igen nagy fokú lehülése.

Sok esetben igen nagy hibát követnek el a legelő tulajdonosok azzal, hogy állataikat igen korán hajtják föl akkor, amidőn a fű még nagyon zsenge, a legelő talaja pedig nem szikkadt föl kellően. Ennek az a káros következménye van, hogy az állat nem talál táplálékot kellő mennyiségben és minőségben, az egész területet kénytelen bejárni, eközben lábaival gyurja dagasztja a nedves talajt s ezzel a fűnek még gyökerét is teljesen tönkre teszi.

Egy másik nagy mulasztást látok abban, amidőn ügyet sem vetnek arra, hogy az állatok számát a legelő kiterjedéséhez, termőképességéhez arányítsák. Hogy mi lehet ennek a következménye — nem kell magyaráznom. Tény azonban, hogy havasi legelőknél ezen arány megállapítása sokkal nagyobb körültekintést és gyakorlati tapasztalatot igényel, mint pl. sík vidéken.

Nagy gondatlanságot képez az is, hogy a pásztorok reggelenként elindítva az állatokat éjjeli hálók helyükről, teljesen magukra hagyják s így aztán azok odamennek, a hova éppen akarnak. Tehát a szakszonkénti legeltetés és annak előnyei itt ismeretlen fogalmat képeznek.

— Tele tudom szedni a kosaramat magam is; de ha nem sürgős az utad és semmit sem kérsz a fáradságodért, akkor segíthetsz.

A király vállat vont:

— Az utam nem sürgős, pénzt pedig nem kérek tőled. Teleszedem a kosaradat — egy csókért.

A leány elfintorította az oracskáját:

— Akkor csak — menj tovább az utadra szépen. Nem kérek a segítségedből!

— Hát nem adsz egy csókot?

A leány begyesen felelt:

— Attól kérj a ki tőled kér.

— Ha te kérnél tőlem, én adnék neked.

A leány elkacagta magát.

— Hát akkor várj addig, a míg én kérek!

A király arca piros lett:

— Nem tetszem neked?

— Jobb szeretem, ha másnak tetszel.

— És úgy érzed, hogy nem is tudnék tetszeni neked?

A leány félre fordítottá a fejét és halkan mondotta:

— Nem vagy rossz formájú legény, a ruhád is finom, a kezed is fehér, találsz te uri kisasszonyt is, a ki . . .

A király türelmetlenül vágott a szavába:

— De ha én a te csókodat akarom!

A leány a türelmetlen hangra fölszegte a fejét:

— Akkor ott kereskedsz, a hol nincs keresni való! Most pedig erressz az utamra!

A király zavartan mondta:

— De hisz még csak félig a kosarad . . .

— Elégedj meg azzal, ha a tiéd teli.

Menni akart, de a király elébe állt és olyan esdeklő tekintettel nézett rá, hogy a leány visszalépett. A király reszkető hangon mondta:

— Legalább a nevedet mond meg nekem.

A leány vállat vont:

— Ha csak éppen ezt akarod tudni: Pepának hívnak. Az apám erdőkerülő.

Az általános legeltetési szabályok legelemibb részét képezi az, hogy állatjainkat kor szerint elkülönítve külön falkákban legeltessük. Ennek a havasi legelőkön többszörös fontossága van. Eltekintve az általános szempontoktól, melyek már magukban véve elég nyomatékallyal megkövetelik azt, hogy növendék állatokat ne járassunk kifejlett, nagy marhával keverten, van még egy másik igen nyomós ok, mely az elkülönítés szükséges volta mellett bizonyít. S ez a vaaszi időjárás, melynek káros behatásaival szemben való védekezés fiatal állatoknál egészen más eljárást igényel, több figyelmet, gondosságot kíván.

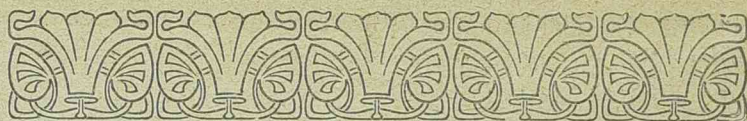
Havasaink között elég gyakran előfordul az, hogy még június hóban is hideg szelektől kísért havas esős időjárás van, mely sokszor napokig is eltart. Augusztus hó második felétől kezdve pedig éjjelenként a levegő hőmérséklete nagyon alászáll. Ennek következtében eleinte jeges dér lepi el a legelőt, a mely csak délelőtt 9–10 óra tájban olvad föl. Később pedig a hősülyedés oly foku, hogy a patakok szélein a víz is megfagy. Igen természetes már most az, hogy ezen nagyobb foku éjjeli hidegek mellett állatjaink nem csak a napközben felvett — ez időtáiban különben is csekély tápértékű — takarmányt kell saját testi hőmérsékletük fenntartására fordítani, de legtöbb esetben még a legelés első időszakában gyűjtött s az izmok tömegében és faggyu alakban elraktározott fölösleget is fenti célra felhasználják. Így aztán megtörténik, hogy az augusztus hóban észlelt kitűnő conditio teljesen elvész s a lehajtás alkalmával teljesen lesóványodott, gubancos szőrű, alig fölismerhető állatokat látunk magunk előtt. Hogy ez a káros visszahatás fejlődésben levő fiatal állatoknál sokkal nagyobb mérvben jelentkezik, az kétségtelen. Hatványozottan nagyobb foku az igényesebb pirostarka marhánál, mint az edzettebb magyar fajtánál. A havas ily formán visszaveszi azt, amit szolgáltatott. Ez ellen védekezni kell.

A védekezés két irányban lehetséges. Hajtsuk le állatjainkat idejekorán — tehát a nagyobb éjjeli fagyok beállta előtt — alantabb fekvő helyekre, mondjuk pl. kevés sarjút termő, kaszálásra úgy sem érdemes rétekre. Ennél még alaposabb védekezési mód az, ha a havasi legelőnk alkalmas helyén színeket, istállókat építünk s éjjelre ezekben helyezzük el az állatokat. Ezzel azt is elérhetjük, hogy a legeltetés első időszakában a legtöbbször fellépő zord időjárás ellen is védekezhünk.

Igen helyes, sőt nélkülözhetetlen eljárás még az is, ha a havasi legelőből évente egy arra alkalmas megfelelő nagyságu területet kiszakítunk s azon szénát termesztünk. Ezt a takarmánymennyiséget esetleg a színek, istállók padlásain elhelyezve, ebből úgy az első, mint a második időszakban fellépő zord időszakban reggelenként adagolva az állatoknak, a védekezés teljes sikerét biztosíthatjuk. Főleg az őszi időszakban s első sorban fiatal állatoknál van ennek igen nagy értéke, a midőn is az állat nem kénytelen reggelenként a dérrel lepett fagyos füvel táplálkozni s annak kétségtelenül igen káros következményeit elviselni.

Ezekben kívántam egybefoglalni mindazt, a mit a havasi legelőinkben fekvő nagy vagyon-érték helyes kiaknázására vonatkozólag figyelemre méltónak találtam.

Várady Géza.

Szervezkedjünk!

A szervezkedésre vonatkozólag egyik derék hívunktól beérkezett s lapunk előző számában már jelzett nagyon figyelemre méltó sorokat azért, mert az

Emelt hangon, majdnem gőgösen tette hozzá:

— A király erdejében . . . A királyt szolgálja!

— Akkor hát te sűrűn jársz erre?

— Minden nap erre visz az utam . . . De most már megyek is!

A király halkan, meleg hangon mondta:

— Nem tartóztatlak tovább. De ha már csókot nem adsz, add nekem legalább emlékül az a rózsát, a mi a hajadba van tűzve.

A leány elpirult és égő arccal, de mosolyogva mondta:

— Nem adhatom, mert az azé, a ki adta. Ő tőle kellene elkérned. De az meg nem igen adná!

A királynak lobbort vetett a tekintete:

— És ha — elvenném tőle!?

A leány félig lehunyt szemmel mérte végig a lovagot, azután elkacagta magát:

— Ha még egyszer erre jársz megpróbálhatod! Keményen csapott vissza a felelet:

— Meg fogom próbálni!

Este volt, mire a király visszatért a palotába. A szeme csillogott, az ereiben forrt a fiatal vér.

— Mégis csak megtaláltam a medvét! — suttogta, mikor pihenni tért, hogy álmodva, de ébren töltse az éjszakát.

. . . Másnap az ebéd után pedig hűséges és alázatos főkamaraasa, az öreg Gúldenborg lovag mély meghajlással, sugva, így szólt ő felségéhez:

— Legalázatosabb szolgálja arra kérése felségedet, ha nincs ellenére, kegyeskednék belső termeibe fáradni. Legalázatosabb szolgálja szerencsés volt oly meglepetésről gondoskodni, mely legkegyelmesebb ura szívének nem lehet kellemetlen.

A király tegnap óta jókedvű volt. Mosolyogva indult belső helyiségeibe. És mikor odaérkezett a nyolcszögű teremhez, hirtelen megált a küszöbön.

A teremben, mely a szőnyegek puhaságától és a virágillattól puha, meleg és illatos volt, mint egy tündér ölelése, felöltöztetve könnyű selyembe, de oly fehér arccal, mint a hó ott állt Pépa, az erdőkerülő

azokban foglaltak gondosabb áttanulmányozást ígé-
nyelnek, erre pedig másfelé való nagy elfoglaltságunk
miatt nem szakítottunk időt, csak legközelebb közöl-
hetjük. Most röviden csak annyit jelzünk, hogy a
jelentkezések nagyon gyérek s még sokan vannak
olyanok hátra, a kikről biztosan hittük, hogy elsőnek
fognak jelentkezni.

Az újabban jelentkezettek névsora ez:

- 259. Bódogh János, Szepesolaszi.
- 260. Antal Imre, Nagyenyed.
- 261. Bomba Antal, Nagyenyed.
- 262. Rezedák Jakab, Nagyenyed.
- 263. Érsek József, Balázsfalva.
- 264. Gyulay János, Szolyva.
- 265. Longaner József, Iglóvéghely.
- 266. Papp Aurél, Petrősz.
- 267. Barbosz Illés, Fenes.
- 268. Rozovlyán Péter, Rossia.

Vadászati dolgok.

Hagenbeck paradicsoma. Jules Huret a
párisi »Figaro« munkatársa, ki Németország minden
nagyobb városát beutazta, Hamburgban a híres
Hagenbeck-féle állattelepet sem mulasztotta el megnézni,
s ez alkalommal magával Hagenbeckkel is beszélt.
»Számítalan állatot lehetne nevelni az ember szolgál-
tára, — mondá neki Hagenbeck — ha fáradságot
fordítanak az állatok természetének tanulmányozá-
sára. E szempontból még nem vizsgálták meg ezt az
érdekes kérdést. Majd egyszer erre is rátér az embe-
riség, ha ugyan előbb ki nem öldösi az isten által
teremtett állatokat.« Hagenbeck egészen belemelege-

leánya. És mikor meglátta a királyt, reszkető hangon
tördelte:

— Felség . . . felség . . . boesánat . . .

A király arca pedig olyan piros lett, mint a
milyen fehér a leányé. Megfordult és rohant vissza-
felé. Mikor alázatos és hű főkamarását megpillantotta,
felemelt ököllel tört felé, de aztán leeresztette karját
és szárazan, rekedten így szólt:

— Azt a leányt bocsásd tüstént szabadon: téged
pedig ne lássalak többé!

Azután dolgozó szobájába ment a király, órák
hosszat ült székében mozdulatlanul és a szeme tele
volt könnyel.

dett ebbe az ideájába s beszélt Huretnak az ő ked-
venc álmáról, a földi paradicsomról, mely nemsokára
megvalósul, de természetesen Ádám és Éva nélkül.
Hagenbeck valamennyi állatját szabadon akarja látni.
Negyvenezer köbméter földet hordatott a birtokára s
ebből hatalmas halmot csináltatott utakkal, barlangok-
kal, fensikokkal, medencékkel, kertekkel, árkokkal és
sziklákkal. Az egyik részen északsarki kertet rendez-
nek be, hol jegesmedvék, pinguinek, fókák, hódok
élhetnek hamisítatlan sarki tájon, mesterséges jég közt.
A másik részen trópusi kertet létesítenek pálmákkal
kaktuszokkal s itt tigrisek, oroszlánok, párducok,
leopárdok, zsiráfok és sakálok fognak élni. A halom
egyik bevágásában 700 rika madarat fognak láthatni
a látogatók. A völgyület fölött nagyon magasan oly
finom hálót fognak kifeszíteni, hogy észre sem lehet
venni s a madaraknak meg lesz az illúziójuk, hogy a
szabadban élnek. Legnagyobb lesz a szabadságuk a
különben is szelid növényevő állatoknak, a lovaknak,
zebráknak, tevéknek, szarvasoknak, antilopoknak,
gazelláknak, tibeti juhoknak és himalaya kecskéknak.
Lesz medence a krókodilok és vízilovak számára.
E darab földön 700–800 állat lesz egyesítve látható
rostélyok és elválasztó ketrecek nélkül. A közönség
alig fogja észrevenni, hogy az állatokat mi választja
el egymástól. A tigriseket és oroszlánokat például oly
széles árkok fogják elválasztani attól, hogy a közön-
séggel fratenizáljanak, hogy a legügyesebb ugró vad
sem ugorhatja át. Elmondta Hagenbeck továbbá azt
is, hogy ez idő szerint 2000 ember foglalkozik
Arábiában, Indiában, Görlandban, Szumátrában, a
Zambézi mellett s Észak-Afrikában azzal, hogy a
telep számára állatokat vadászson. A legtöbb állatot
kiskorában fogják; a tigriseket és oroszlánokat
juhokkal vagy kecskékkal verembe csalják, a vízilovat
egész kicsi korában kerítik kézre, vízzel telt meden-
cében szállítják Európába s itt tej kivonattal nevelik
föl. Hagenbeck a telepen muzeumot is szándékozik
létesíteni, melyben bemutatja a főbb vadászati
módszereket s kiállítja renek szarv- és agancs-
gyűjteményét, mely a leggazdagabb az egész
világon, mert vagy 500 különféle faj van benne kép-
viselve.

Hasznos tudnivalók.

A lovak beállítása tehénistállóba nagyon
helytelen eljárás. A lovak legnagyobb része nagyon
szenved ezáltal. A tehénistállóban rendesen tulságos
meleg van s a levegő is poros, a mitől a lovak
párásak lesznek, (gőzölögnek) s ezt még a legna-
gyobb elővigyázat mellett sem kerülhetjük el. Ha
másképp nem segíthetünk a dolgon, legalább fallal
választhatjuk el őket.

Alomszalmát evő ló gyanus lehet ugyan arról is, hogy takarmányában nincsen elég ásványi anyag — különösen konyhasó — s ezért szedegeti fel kívált éjjel a vizelettől átázott szalmát is; azonban az ilyen éjjeli szalmaevésnek gyakrabban az az oka, hogy kevés szálas anyagot kap s szalmát éppen nem, vagy csak szecska alakban, pedig az egy gyomru de aztán igen terjedelmes belü lónak épp úgy szüksége van ilyen dűrvább, az emésztő csatornát izgató anyagra, mint pl. a kérődzőknek. Ha már valaki, különösen nemes lovaknak szalmát egyáltalában nem, vagy csak szecskaalakban zabbal és egyéb abrakkkal keverve ad, úgy — versenylovaktól eltekintve — tegye lehetővé, hogy éjjel az állásban az alom elejéről, tiszta, jó szalmát kedve szerint felszedhessen. Ez nemcsak azért jó, mert szükséges »töltelék« jut így az emésztő csatornájába, hanem előnyös amiatt is, mert a feküdni nem igen szerető ló éjjeli unalmában könnyen vesz fel szokást, pl. ringatódzást, jászolrágást, fogcsiszolást, pártára nehezkedést, holott ha unalmát szalmarágcsálással üzheti, ilyen káros műveletekre nem igen vetemedik.

A borjázás előtti fejésről. Tudvalevő dolog, hogy tehenet egészen a leborjázás idejéig fejni határozottan káros, mert zavarólag hat a magzat fejlődésére, gyengíti a tehenet és kisebbíti a borjázás utáni tejmenyiséget, mivel a tőgynek ellés előtt nem adtuk meg a szükséges nyugalmat. Szerencsére 2—3 hónappal a borjázás előtt, rendszeren magától szűnik meg a tőgy tejválasztó képessége. Jó tejelő teheneknél és különösen jól tápláltaknál azonban gyakran nem következik be ez az eset s ezeknél mesterségesen kell apasztani a tejválasztási processuson. De nem az által, hogy az állatot csak félig fejjük ki, hanem, hogy lassanként meghosszabbítjuk a fejések közti időtartamot. Először redukáljuk a napi fejések számát. Ha háromszor fejtünk, áttérünk kétszeri fejésre s 8 nap múlva egyszerire. Majd ha a tejelés csökkenését észleljük, csupán minden 48 órában egyszer fejtünk s így tovább. Így módon elérjük azt, hogy nemsokára elapadt a tej egészen. Megjegyzendő, hogy a tehen mindenkor tisztán kifejező.

KÜLÖNFÉLÉK.

Hasznos ujságok. A »Luminaria« című Spanyol lap egy részét úgy nyomják, hogy azt korom sötét-ségben is lehet olvasni. E résznél ugyanis a betűket foszforeszkáló nyomdafestékkel kenik be. Álmatlan éjszakákon nagy szolgálatot tesz ez a lap az olvasónak. Még ennél is ravaszabb volt a »Regal-Quoitidien«-nek a kiadója. Ő vékony téstáblából csináltatta a lapját és a nyájas olvasó, ha már nem volt szüksége rá, keár még is ehette. Egy francia napilap, a »Le Bien-

Etre« minden negyvenéves előfizetőjének nyugdíjat fizet. A »Zsebkendő« nevű ujság, mint azt a címe is sejteti, orrfúvásra is alkalmas. A »Courier des Baigneurs« és a »La Majade« vízmentes papirosból készülnek és így még az uszodában is lehet őket olvasni.

Két fölfedezés. Ausztráliából két érdekes fölfedezés híre érkezett; egymástól merőben eltérő, de érdemes a megemlítésre. Az egyik bizonyára érdekelni fogja az — alkoholistákat. Ausztrália nyugati vidékein vadon tenyészik egy fa, mely akkorára nő, hogy mindenféleképpen akadályozza a föld megmunkálását. A földmívelésügyi minisztérium megbízásából folytatott tanulmányok arra a meglepő eredményre vezettek, hogy e fa rostjai mintegy öt fokos metil-alkoholt tartalmaznak, a mi igen jól értékesíthető a keresedelemben is. Ennek a tudományos fölfedezésnek azonban megvan a maga előzménye; a fának ezt a tulajdonságát ugyanis a dopotációra ítélt fegyencek már jól ismerték és a fa nedvéből italt készítettek, mely a sört volt hivatva pótolni náluk. — A másik fölfedezés szerint immár megvolna az a zoológiai kapocs, mely az embernek az állattól való leszármaztatásának folytonosságából eleddig hiányzott. Ismeretes, hogy sem a Dubois által ismertetett majomember, sem a Jáva szigetén 1891-ben fölfedezett fosszil-maradványok nem mutatnak olyan jelleget, mely a magasabb rendű állatok és az ember közt állítólag meglévő rokonság bizonyítására alkalmas lenne. Nos hát, Kleatich tanár, aki ez időszert Ausztrália északi vidékeit antropológiai szempontból vizsgálhatja, azt jelenti, hogy Port Darwin környékén — különös találkozására a véletlennek — ahová a civilizációnak még a leghalványabb sugara sem tudott elhatolni, egy benszült asszonyt látott, aki teljesen vad állapotban élt az erdőben és tökéletesen az emberszabásu majmok jellegét mutatta. A lábaival például fogódzni tud, úgy, hogy fölfüggesztheti magát a fa ágaira, akárcsak a majmok és utánzóhatatlan gyorsasággal kuszik föl a fára. Annyi bizonyos, hogy emberi lényt ilyen körülmények között még nem igen láttak; hát csak hadd tanulmányozza tovább a tanár ur.

A kutya hallása. Ezuttal nem a közönséges hallásról, hanem a zenei hallásról akarunk szólni. Egy jeles német természettudós, Zell tanár bebizonyítja, hogy a kutyanak pompás hallása van. Sőt ennek a körülménynek köszönhető, hogy a kutyát és mindenesetre más állatot is olyan módon lehet kitanítani, mint akár az embert. Vett egy orgonaszerű hangszert, a melyen nagyon élesen elütő hangokat adott. A mikor az első mély hangot megütötte, a kutyanak enni adtak. A mikor a vele ellentétes magas hangot rezgettették, akkor az állat ivott. Ezt az eljárást néhány napon át pontosan megismételte és a kutya nagyon hamarosan tudta, mikor kap enni és mikor inni. Ezután különféle gyakorlatra tanította be, de minden mozdulatra más-más hangnál. És ezek a gyakorlatok alig tartottak pár napon keresztül, a

kutya kifogástalanul megismerte a hangokat és minden hang megütésénél már tudta, mit kell tennie. Ez bizonyítja hogy a hangokat, megtudja egymástól különböztetni. Ugyancsak Zell tanár a többi állatról is bebizonyítja, hogy emberi érzésekre és emberi sajátságokra képesek. Az oroszán és a ragadozó állatok közül akárhány ismeri a szégyenérzetet és hogy a lóban erősen ki van fejlődve a versengés érzete, akárhány esetben észrevettük, a mikor robogó kocsin megyünk és előttünk másik kocsi fut, hogy a lovat a kocsis alig tarthatja féken, annyira iparkodik a másikat túl száguldani. Azt hiszi különben, a lóverseny is csak ennek az érzésnek természetes eredménye. És az egész tréning ide vezethető vissza.

H I R E K.

A legöregebb ember. Érdekes embert mutatnak be a minap Oportóban ülésezett tudóvszellenes orvoskongresszusnak. Ez az ember, Francisko José példája a tökéletesen egészséges aggastyánnak és közel százhusz évével nemcsak Portugáliának, de valószínűleg az egész világnak legöregebb embere José 1788-ban született Parapellában, Amares tartományban. Már 1810-ben mint portugál katona küzdött a Napoleon inváziója ellen és ott volt Oportó 1832-iki ostrománál. Ma is állandóan dolgozik és igen jó lövő. Bort, vagy más szeszes italt soha sem ivott és nagyobb betegségen sem ment át. Érdekes hogy az orvosok, akik megvizsgálták, semmiféle testi gyöngülést, hanyatlást sem konstataáltak nála.

A leány becsülete. Londonból jelentik, hogy Nelson virginiai grófság egyik volt bírása, William Loving Oakridge mellett hétfő este agyonlőtte csuda-szép 19 éves leánya csábítóját, Theodore Estest. Azután nyomban jelentkezett a hatóságnál, mely 5000 dollár óvadék mellett szabadon bocsátotta. A grófság összes vagyonosabb polgárai készek voltak jótállani Lovingért s azt hiszik hogy még pörre sem fog kerülni a sor. A meggyilkolt Estes vezetője volt Ryan newyorki milliomos virginiai birtokainak s szívesen látott vendég volt Loving házában. Gyakran kilovagolt a kisasszonynyal s ezt tette a mult vasárnap is. Ekkor Estes erőszakot követett el a leány ellen. Mint a leány hétfőn reggel elmesélte, félig önkívületi állapotban jött haza egyedül s miután atyjának mindent elmondott, ez fegyvert fogott, egyenesen a mértföldnyi távolságra fekvő majorságba lovagolt, ahol Estessel találkozott s agyonlőtte.

Gyilkos leány. Románoravicán meggyilkolta a minap özv. Sári Pálné nevű lakásadónőjét Süveg Erzsébet kübekházi illetőségű cseléd. A romlott lelkű leány ismeretséget kötött Németh János vasuti fűtővel

s azt hazudta neki, hogy van néhány ezer korona megtakarított pénze. Németh ekkor készségesen ajánlkozott arra, hogy elveszi ötlet feleségül. A leány ezután ellopta szállásadónőjének takarékpénztári betétkönyvecskéjét és kivett a takarékpénztárból 1100 koronát és a pénzt átadta a fűtőnek. A napokban Sáriné rájött, hogy pénze hiányzik. A leány megijedt és elhatározta, hogy a szerencsétlen asszonyt elteszi láb alól. Tettét éjjel végre is hajtotta: az öreg asszonyt fejszével agyonütötte. A mikor a gyilkosság másnap köztudomású lett, a leány a büntetéstől való félelemtől a kutba ugrott. A szomszédok még idejekorán észrevették és átadták a csendőrségnek. Letartóztatták a fűtőt is, akinél a lopott pénzt megtalálták.

Megölték a piócák. Az Erzsébet királyné-ut egy árokban e héten a rendőri őrző egy napszamosnak látszó embert talált, a ki nyakig a vízben feküdt és keservesen jajgatott. A szerencsétlen embert kihúzták a vízből s akkor látták, hogy teste tele van piócával. Nyomban kihívták a mentőket, akik a Rókus-kórházba akarták vinni, de a piócáktól agyongyötört ember néhány perc múlva meghalt. Hogy kicsoda, még eddig nem sikerült kideríteni. A halottat a törvényszéki bonctani intézetbe vitték.

Életmentő telefondrót. Bécsből írják, hogy egy Frank Ida nevű fiatal leány, a ki egy ottani üzletben volt alkalmazva, minap reggel a Landstrasse egyik házának harmadik emeletéről az udvarra vetette magát. A leány esés közben ráesett a második emeleten lévő telefondrótokra s ruhája megakadt az elszigetelőkön. Ebben a helyzetben maradt addig, amíg nem jöttek a tűzoltók, a kik kiemelték a drótok közül s átadták az önkéntes mentőknek, a kik kórházba szállították. A leány fején veszedelmesen megsebesült. Öngyilkossági kísérletének okát nem tudják.

Agyon akarta magát lövetni. Nagyváradon különös módon akart a minap véget vetni az életének a háziezred egyik közlegénye, Veress Sándor. Éjjel kiment a katonai raktárhoz és kiabálni kezdett: Felgyujtom a magazint! Az őr meghallotta a kiáltó-zást s a fegyveréhez kapott. Halt! Ki vagy? Veress ekkor megismételte a fenyegetését, egyre káromkodott. Az őr célba vette a legényt s hatszor egymásután feléje tüzelt. A hat lövés közül két golyó talált, mind a kettő a Veress karjába furódott. A lövések zajára elősietett az őrség s ott lelte vérében fetrengve a vitézt, akit azonnal a helyőrségi kórházba vittek. Ott kihalgatta a hadbíró, akinek aztán elmondotta, hogy esze ágában sem volt a gyújtogatás. Azért ment a magazinhoz s azért fenyegetődött, hogy löjjék agyon, mert ahhoz, hogy önmaga oltsa ki az életét, nem volt bátorsága. Sebesülése nem veszedelmes.

Szerkesztői üzenetek.

Fekete József urnak. Becsepuszta. Kivánságát figyelemmel fogjuk kísélni, egyébként pedig szíveskedjék lapunk hirdetési rovatát figyelemmel kísélni, hol pályázatok elég gyakran vannak kiírva. **Kerekes Gyula urnak. Nagy-Récsé.** Az ígéretet tudomásul vettük. **Ducher József urnak. Dörgice.** Az 1. kor. 10 fill. átszámítása után előfizetése jövő hó 15-én jár le. **Gyulai János urnak. Szolyva.** Javadalmazása után csak az állami és beégápolási pótdát kellene fizetnie s ez után községi adó nem jár, míg ellenben a cseléd adója után községi pótdát is köteles fizetni. Kellő ajékozást persze csak abban esetben nyújthatnánk, ha az adókönyvecskét látnók és összes viszonyait ösmernők. Az illető uradalmiak ugylátszik nem képesek felfogni a tervezett szervezkedés céljait és fontosságát. Az ilyeneket csak sajnálnunk lehet. **Antal Imre urnak. Nagyenyed.** Simó és Pataki kartársak már régen megkapták a nyilatkozatot, de eddig még nem küldték be; a másik kettőnek utólag küldtünk. **Bódogh János urnak. Szepesolaszi.** Háromszor mérsékelt számításal 2 koronába kerül. Az ígért dolgozatot szívesen vesszük.

A kiadó hivatal postája.

Orosz Sándor urnak. Töltszék. A helységnevet helyesbítettük. **Cerovszky Ignác urnak. Budapest.** A nyilván postán eltévedt számot a mult számhoz csatolva újból elküldtük. **Szemán Mihály urnak. Gölnicbánya.** Az elmaradt 14-ik számot a másikhoz csatolva küldjük. **Hegyi Gyula urnak. Rácvölgy.** A 2 koronát javára bejegyeztük. **Varga Ferenc urnak. Lankóc.** A beküldött 2 koronával június végeig van előfizetve. **Sütő Lajos urnak. Nagyvázsony.** Üdvözljük mint új hívünket. A lapot a közölt címen küldjük. **Dobory Papp Ferenc urnak. Polena.** A lakhely változást bejegyeztük. **Spangl Imre urnak. Pápa.** Az előbbi üzenet Önnek is szól. **Hintz Pál urnak. Kreszulya.** Az Évkönyv 1. évfolyamát keresztkötés alatt postára tettük. **Miklái Pál urnak. Deseda.** A 2 korona előfizetési díj beérkezett. **Kaffka Károly urnak. Tinkova.** A 2 korona előfizetési díjat bejegyeztük.

Állást keres

szakvizsgázott erdőőr, 35 éves, nős, 2 gyermek atyja ki az erdészeti és vadászati teendőkben teljesen jártas ezen a téren több évi tapasztalattal bír; 8 éven át egy nagyobb uradalomban önállóan működött; mostani állásáról meg nem felelő áthelyezés miatt május 15-ével lemondani kénytelen. A magyar és tót nyelvet szóban és írásban jól, a német nyelvet kevésbé szóban bírja. Jó vadászab idomító. Cime megtudható a lap szerkesztőségében.

Sz. 678/1907. kig.

Árverési hirdetmény.

Alulírott községi előjáróság által a községi képviselő-testületnek 22/1907. kgy. számú határozata folytán közhírré tétetik, hogy Kudzsir község vadászati joga az 1883. évi XX. t.-cz. 2. §-a értelmében 6 egymás után következő évekre azaz 1907. évi július hó 1-től 1913. évi június hó 30-ig terjedő időre a kikiállítási ár 10% bánatpénz betétele mellett nyílt árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni

1907. évi május hó 27-én d. e. 10 órakor Kudzsir község házában.

Kikiállítási ár évi haszonbér czimén 290 korona.

Az árverési feltételek e községi irodában megtekinthetők.

Kudzsir, 1907. évi április hó 24-én.

A községi előjáróság

Hellea Procopf,

közjegyző.

Oltean Avran,

bíró.

Állást keres

31 éves, nős, szakiskolát végzett, szakvizsgázott erdőőr. Elvállalja kisebb erdőbirtokok kezelését, kőpáros, vízmosásos területek, futóhomok sikeres befásítását s mindazon teendők szakszerű elvégzését, melyeket az erdő kihasználása, felujtása, ápolása és védelme igényel. Beszél és ír magyarul és tótul. Cime megtudható az *Erdészeti Ujság* szerkesztőségénél.

191. E. sz.

907.

Erdőőri állások.

Alulírt uradalomban két erdőőri állás 600 kor. évi bér, lakás vagy lakbér, tűzifa és legelső illetmény-nyel javadalmazva betöltendő. Erdőőri szakiskolai képzettség, s a magyar nyelven kívül a román nyelvnek legalább szóbeli ismerete kívántatik. Okmányokkal fölszerelt kérvények mielőbb alulírt helyen benyújtandók.

Belényes, 1907. április 29-én.

Püps. urad. Erdőhivatal.

991/1907. kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett erdővédi állásra pályázat hirdettetik.

Pályázóktól megkivántatik a magyar állampolgárság, fedhetetlen előéletet, legalább 24 éves, de 36 évesnél nem magasabb életkor, ép szellemi és testi erő, az erdőőri szakvizsga letétele, születési kivonat és orvosi bizonyítvány.

Pályázók felhivatnak, hogy sajátkezüleg irt egy koronás bélyeggel ellátott kérvényeiket f. évi május hó 15-ig Szászváros városi tanácsához (Hunyadmegye) nyújtsák be.

Az állással egybekötött javadalmazás: 800 kor. fizetés, 160 korona lakbér. 12 ürméter tűzifa az erdőn, 60 korona ötödéves pótlék.

Az állás élethossziglani és nyugdíjképes.

Kelt Szászvárosban, 1907. évi április hó 15-én.

A városi tanácstól.

»VADŐR«

1-5

cimű Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felélős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Május 2.

18. szám.

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüstből jó árban megvétetnek. Schmideg
Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

UDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés s a lehető legagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brauswetter János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főtálatója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltenek.

Haering Ede

természetráji tánszergyáros

SZEGED

Csemegi uca 5 és 7 szám.

Elvállalja mindenféle állat művészi
kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére,
tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére
vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a
legjobb áron megvesz, esetleg más praepa-
rátummal becserél. Árjegyzéket kívánatra
ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska . 4-6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.
Borz . . . 4-6 "	Galamb . 0.80-1 koronáig
Vidra . . . 10-20 "	Tuzok . . . 8-10 "
Róka . . . 3-6 "	Erdei szalonka 2-2.40 kor.
Medve nagyság szerint.	Daru . . . 6-12 koronáig
Mókus . . . 1 kor.	Vadlúd . . . 2-3 "
Mogyorós pele . 1 "	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . 1-2 koronáig	Sas . . . 3-10 koronáig
Szárvas nagyság szerint.	Keselyű . . 10-12 "
Ózbőr . . . 3-5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelő-
dési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Tár-
sulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgönycim: **Haering, Szeged.**

Egyenruhákat

Egyenruházati cikkeket

Polgári ruhákat

Fehérneműt

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyös részletfizetés kedvezmények.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek felvétele végett a cég egy szabászt, sajtát költségén bárhova elküldi.

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva. Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg nem felelő áru a cég költségén visszaküldhető.

Ogris M. Fegyvergyára

FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

! Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszerismind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.**

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármely helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve

Magyar levelezés!

Nincs szebb, olcsóbb és kedvesebb ajándék mint egy beszélőgép!

A beszélőgép színházzenét, hangversenyt pótol!

Kapható: Edison Phonograph 5 frt
Gramophon, 6 müdarabbal 12 frt 50 krtól,
Automata 35 frttól följebb.

Hengerek és lemezek óriási választékban.

Több ezer új fölvétel ének- és zenében.

Használt lemezeket veszek vagy ujakra becserélek.

Képes árjegyzék külön-külön a fenti cikkekben ingyen és bérmentve.

Magyarország legolcsóbb beszerzési forrása.

Tóth József

Gramophon-nygkerekedő.
Szeged, Könyök-utca 3a. sz.

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dāmivad, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK
BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet.

A nagyméltóságu földmivelésügyi m. kir. ministerium magas rendeletével az erdőigazgatóságoknak ajánlva.

Erdészeti- és erdő altiszti

egyenruhákat, vagy egyes egyenruhadarabokat ajánlunk kitűnő szabás és izlés teljes kiállításban.

Minden felszerelési cikk, vagy egyenruhadarabokhoz tartozó egyes részek valódi, tartós minőségben kaphatók.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabást küldünk a mértékek felvétele végett.

Polgári ruhák

a legjobb magyar- és angol szövetekből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Árjegyzéket és mintákat

ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk. Meg nem felelőt visszavesszünk.